

D E C I Z I E

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul Iuliana Oprea  
Judecătorii Iurie Diaconu, Iurie Bejenaru, Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de Juc Natalia, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎMGFL 21 împotriva lui Juc Natalia cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Juc Natalia și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 20 noiembrie 2014

c o n s t a t ă

La 19 august 2014 ÎMGFL 21 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Juc Natalia cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Juc Natalia domiciliază în ap. 6 din str. Socoleni 10 mun. Chișinău și aceasta a beneficiat de serviciile: deservirea blocului locativ, deservirea echipamentului tehnic, transportare deșeuri, radio, antena TV, chirie, energie electrică scară, energie electrică ascensor, deservire echipament ascensor, apă caldă (CET2) în volum complet, fără întreruperi, conform normelor și tarifelor în vigoare.

Prin prisma pct. 8,17,18 a Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 23 al. (2) a Legii privatizării fondului de locuințe, art. 25 al. (1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 58-60 Codul cu privire la locuințe, art. 572 al. (2), art. 617 al. (2) lit. a) Cod civil, cere reclamantul încasarea de la pîrîtă a datoriei în sumă de 7460,31 lei formată pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 01 mai 2014 ca rezultat al neachitării plăților pentru serviciile comunale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, a fost admisă integral acțiunea și dispusă încasarea de la Juc Natalia în beneficiul ÎMGFL 21 a datoriei în sumă de 7460,31 lei și 270 lei pentru taxa de stat achitată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, a fost respins apelul declarat de Juc Natalia și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 20 noiembrie 2014.

La 19 iunie 2015 Juc Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca fiind prescrisă.

În motivarea recursului a indicat că, reclamantul la înaintarea acțiunii a pretins la încasarea datoriei formate ca rezultat al neachitării serviciilor comunale pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 01 mai 2014, iar instanțele la adoptarea hotărârilor au admis integral pretențiile.

Consideră eronate concluziile instanțelor precum că recurenta-pârît a recunoscut integral datoria, deci implicit acțiunea, iar cu titlu de consecință a respins argumentul Nataliei Juc cu privire la prescrierea acțiunii. Or, aceasta a recunoscut existența datoriei, însă a cerut aplicarea prescripției extinctive. Cu toate acestea, solicitările recurteii au fost respinse.

Deși instanțele au indicat că pârîta a recunoscut acțiunea, eronat au aplicat în acest sens prevederile art. 212 CPC, în cazul în care norma dată expres prevede necesitatea consemnării în procesul-verbal al ședinței de judecată faptul recunoașterii acțiunii de către pârît. O astfel de consemnare însă lipsește la materialele cauzei.

Juc Natalia la ședințele din prima instanță a invocat că termenul de prescripție la înaintarea acțiunii a fost omis, iar reclamantul, la rîndul său, nu a cerut repunerea în termen a acțiunii. După ce a făcut cunoștință cu conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată însă, Natalia Juc a constatat că în conținutul acestuia au fost incluse date eronate, precum că pârîta a recunoscut acțiunea integral.

Instanța de apel, la rîndul său, nu a combătut în vreun mod argumentele invocate de apelantă la înaintarea cererii de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 24 martie 2015.

Deși copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 06 aprilie 2015 (f. d. 82), la materialele cauzei lipsește și dovada de recepționare a acesteia, din care cauză recursul din 19 iunie 2015 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține hotărârile judecătorești din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele dosarului s-a stabilit că, Juc Natalia domiciliază în ap. 6 din str. Socoleni 10 mun. Chișinău.

Conform Informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarul apartamentului sus-menționat, eliberate de ÎM „Infocom”, rezultă că Juc Natalia pentru perioada noiembrie 2001 – 01 mai 2014 a acumulat datorii în sumă totală de 7539,78 lei.

Conform art. 59 Codul cu privire la locuințe, plata pentru serviciile comunale (apă, gaz, energie electrică, termică și alte servicii) se încasează în afară de chirie potrivit tarifelor, aprobate în modul stabilit, iar conform art. 60 Codul cu privire la locuințe,

chiriașul este obligat să plătească la timp chiria și pentru serviciile comunale. Chiria se plătește de către chiriaș pentru fiecare lună trecută nu mai târziu de ziua a zecea din luna următoare.

Conform p. 17 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Art. 25 al. (1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 prevede că, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator.

Reieșind din normele materiale enunțate, rezultă că apartamentul nr. 6 din str. Socoleni 10 mun. Chișinău, în perioada pretinsă de intimatul-reclamant, a beneficiat de mai multe servicii cum ar fi – deservirea blocului locativ, transportare deșeuri, energie electrică ascensor, radio, antenă TV colectivă, apă caldă, ascensor deservire tehnică, energie electrică scară, apă caldă, deservirea echipamentului tehnic.

Conform aceleiași Informații despre achitarea serviciilor locativ-comunale eliberate de ÎM „Infocom” rezultă că Juc Natalia, pe parcursul perioadei pretinse de intimatul-reclamant, efectua achitări nesemnificative la plata serviciilor locativ-comunale.

Colegiul atestă faptul că, cadrul legal existent (art. 271 Cod civil) garantează pârîtului dreptul de a cere aplicarea prescripției doar la cererea lui, indiferent de forma de manifestare a acesteia (verbală sau scrisă) și la care stadiu de examinare a pricinii (în apel sau recurs).

Or, Juc Natalia și-a exercitat acest drept și a invocat aplicarea prescripției litigiului dat, solicitînd în final respingerea acțiunii ca fiind prescrisă.

Instanțele însă, la pronunțarea hotărîrilor au admis pretențiile reclamantului și, reieșind din limitele pretențiilor invocate, au dispus încasarea de la pârîta a datoriei de 7460,31 lei, inclusiv a cheltuielilor de judecată.

Instanța de recurs constată ca fiind întemeiate concluziile date, însă din alte motive.

Astfel, art. 277 Cod civil prevede întreruperea cursului prescripției extinctive, inclusiv în cazul în care debitorul săvîrșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

Temeiurile de întrerupere a termenului de prescripție sunt exhaustive și nu se supun unei interpretări extensive.

Or, instanța la soluționarea cererii părții cu privire la expirarea termenului de prescripție, aplică regulile de întrerupere a prescripției cu condiția existenței în dosar a probelor suficiente care demonstrează faptul întreruperii cursului dat și în fiecare caz să stabilească cînd concret au fost săvîrșite acțiuni de recunoaștere a datoriei.

La acțiuni de recunoaștere a datoriei, în scopul întreruperii curgerii termenului de prescripție, pot fi atribuite și achitarea de către debitor sau de o altă persoană a sumei

datoriei de bază. Mai urmează de menționat că, în conținutul recunoașterii nu este obligatoriu să fie clar individualizată datoria sau cuantumul ei, ci este suficient să fie clar că se recunoaște.

În toate cazurile de recunoaștere a datoriei, curgerea termenului de prescripție se reîncepe de fiecare dată pentru un termen nou, din momentul săvârșirii de către debitor a acțiunilor indicate.

Deci, în urma celor expuse și în coraport cu datele din Informația prezentată de ÎM „Infocom”, rezultă incontestabil faptul că Juc Natalia pentru toată perioada pretinsă de intimatul-reclamant practic lunar achita plata serviciilor comunale, deși într-o mărime nesemnificativă (10, 20, 50 lei). Ba mai mult, aceasta nemijlocit a indicat faptul că recunoaște existența datoriei, însă a fost în imposibilitate de a o achita, deoarece este unicul întreținător a familiei și are un copil student. Or, circumstanțele date echivalează cu recunoașterea datoriei și, deci, constituie temei de întrerupere a cursului prescripției extinctive.

Cu titlu de consecință instanța de recurs reține că, deși termenul de prescripție, ca regulă, curge neîntrerupt, cadrul legal prevede expres și temeiuri de întrerupere a acestuia, inclusiv în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide de a respinge recursul și a menține hotărârile judecătorești.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

#### d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Juc Natalia.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎMGFL 21 împotriva lui Natalia Juc cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele, judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Iurie Diaconu

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Galina Stratulat